

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen har en sidste mulighed for at stille spørgsmål.

Kl. 14:27

Erling Bonnesen (V):

Jeg har også forstået muligheden sådan, at det skal betragtes som et ekstra tilbud, og det er lige præcis de virkninger, det kan have i forhold til kredsene og andet, som vi godt vil have en vurdering af. Det kan vi ikke forvente kun at få – om jeg så må sige – fra embedsmænd og ministeriet. Det er vi jo lige præcis nødt til tilbage i vores eget politiske, demokratiske bagland at få nogle meninger og holdninger til. Det er i hvert fald sådan, vi fungerer, andre kan fungere på en anden facon. Så det er da klart, at vi selvfølgelig i udvalgsbehandlingen vil prøve at stille spørgsmål sådan af mere teknisk afklarende karakter. Men så har vi jo altså – og det er sådan set det store issue i det – behov for at komme ud og få det vendt med vores medlemmer.

Jeg vil også godt lige præcisere, at vi jo rent faktisk lige så vel som andre partier signalerer, at vi ikke fra starten går ind og kritiserer de fremsatte forslag sådan sønder og sammen. Vi har sagt, at nogle af dem jo kan se tilforladelige ud, men vi har et behov for at få dem analyseret nærmere.

For at få lidt hold på det, så det ikke sådan nærmest bliver et hurtigt hækkeløb, har vi sagt, at en rimelig tidsramme ville være efter næste folketingsvalg, og så vender vi tilbage til sagen. Dermed har vi jo også så at sige på forhånd givet et tilsagn om, at vi ikke kun har skudt det her ud over hegnet, men agter at gennemføre en saglig og seriøs proces om det. Det vil jeg godt lige have at forslagsstillerne tager med i bagagen også.

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Lone Dybkjær (RV):

Jo, jo, men jeg kan bare ikke forstå, hvorfor man ikke kan prøve at diskutere det i hvert fald inden næste folketingsvalg. Jeg tror, der er 3 år til næste folketingsvalg. Det er der i hvert fald mange der håber at der er. Jeg tror, statsministeren måske planlægger efter det. Det er jo ret lang tid.

Min erfaring også med diskussioner i baglandet af den her art er, at det interesserer nogle, det interesserer ikke alle, og den diskussion kan

man jo lige så godt tage nu. Hvis man udskyder det her til efter næste folketingsvalg, bliver der overhovedet ingen diskussion før efter næste folketingsvalg, og så kender jeg partierne så godt, at så vil de igen stå og sige: Nej, det kan ikke nytte noget. Nu skal vi diskutere det med vores bagland, så lad os tage det efter næste folketingsvalg. Så kommer det ikke igennem. Det er ikke ordentlig snak. Jeg synes, man skal diskutere med baglandet, men jeg synes, at man skal sige, at 1 eller 2 års diskussion ligesom må være nok, skulle man tro.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Undskyld, hr. Mike Legarth, så er der alligevel en.

Kl. 14:30

Mike Legarth (KF):

Jeg kan forstå, at ordføreren, fru Lone Dybkjær, taler om retfærdighed og mener, at det er mere retfærdigt, at partiet kan prioritere på opstillingslisten – ifølge lovforslag nr. L 49 – end at man følger den alfabetiske rækkefølge. I den forbindelse har jeg to spørgsmål.

Hvor stor en procentdel ud af de vælgere, der stemmer radikalt, er medlem af partiet og kan vælge den prioritering? Og mener ordføreren, at det er mere retfærdigt end at følge den alfabetiske rækkefølge?

Kl. 14:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:31

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan overhovedet ikke acceptere, at alfabetisk rækkefølge er nogen form for retfærdighed. Det må jeg sige.

Men det er da selvfølgelig rigtigt, at det er sådan, at det er partiet, der beslutter, hvem der skal opstilles, og hvordan de skal opstilles. Det gør partiet også i øjeblikket, men nu giver vi bare en ekstra mulighed, så det ikke er tilfældigt, i hvilken rækkefølge man bliver opstillet, og vi siger, at det må være de personlige stemmer, der afgør det.

Det er jo det vigtigste element – sammen med politikudviklingen – i et parti; de vigtigste elementer er politikudviklingen og så opstillingen til de forskellige valg. Og hvis man som vælger ønsker at influere på det, må man melde sig ind i et parti.

Men hvis man endelig skal tale om retfærdighed, kunne man jo godt sige, at når vælgerne